

Concert

Onsdag d. 4de Februar 1880, Kl. 7½,
i Kasinos mindre Sal
af

Edvard Grieg,

under Medvirkning af Frø Nina Grieg,
Hr. Edmund Neupert, O. Tolderlund samt
Studentersangforeningen.

PROGRAM.

(Samtlige Compositioner undtagen Nr. 3 og 7 ere af Edvard Grieg.)

1. **Sonate**, (E-moll, op. 7), for Piano.
 - a) Allegro moderato.
 - b) Alla menuetto.
 - c) Andante molto.
 - d) Finale.
- 2a. **Torö liti**, norsk Folkevise.) frit behandlet for
- b. **Springdands**, norsk Folkedands.) Kor og Soli.
3. **Fantasi**, (C-moll), for Piano af Mozart, med Piano
secondo af Edv. Grieg.
4. **Romancer**.
 - a) Jeg reiste en deilig Sommervæld.) af op. 26.
 - b) Et Håb.)
5.
 - a) Improvisata (af op. 29.)
 - b) To Albumblade (af op. 28.)
 - c) Brudefolget drager forbi- (af op. 19.)
for Piano Solo.
6. **Norske Folkeviser**, for Kor og Soli.
 - a) Jeg lagde mig så sildig.
 - b) Bådn—Låt. (Humoreske.)
- 7a. **Valse noble**.)
 b. **2 Koncert-Etuder**.) af Edmund Neupert,
for Piano Solo.
8. **Romancer**. Hjertets Melodier (op. 5.)

Torö liti.

Duva settö se på Liljankvist,
Gud at ráde.
Ho syngö så vakkert um Jesus Krist,
Herre Gud sende os sin Náde.

Å höjr du Torö liti, e tala te de,
Gud at ráde,
Å lyste du fylgji ur Lande mæ me?
Herre Gud sende os sin Náde.

Kors kan e fara át Fylgji me de,
Gud at ráde,
ein Kungesán i Engeland ha beyla te me,
Herre Gud sende os sin Náde.

Springdands.

Går e ut ein Kveld,
finnö e ein Ven,
jaddö har e Lyst te drikkö e;
drikkö e me full,
trilla e i Köll,
jaddö får e Löv te liggji lel.

Jeg reiste en deilige Sommerkvæld.

J. Paulsen.

Jeg reiste en deilige Sommerkvæld
igjenom en ensom Dal.
Saa blankt stod Fjeldet ved Solfaldstid
og blå var Fjorden og grøn hver Lid,
mens Sommerluften
og Birkeduften
strøg om mig blid.

En rankvokst Jente med røde Bånd
om Flettens vægtige Guld,
på Vangen sad med sit Strikketøj,
En Flok af Gjeder om hende fløj,
den Vogter stille,
mens Elv og Kilde
glede uden Stej.

Hvad mon hun tænkte den Jente rank,
i Somrens drømmende Kvæld? —
Alene, ene i Dalen trang!
Mon Længslen ej over Fjeld sig svang?
Tys, Luren svarer!
Mod Fjeldet farer
en Vemodsklang.

Et Håb.

J. Paulsen.

Jeg kunde juble for alle Vinde
min Glæde ud! Vil man den forstå?
Nej, bedst jeg varsomt den lukker inde
her hos mig selv i mit Hjertes Vrå.
Mit Hjerte brender, det bæver, banker
i Takten, o, til en Jubelsang!
Mit Hoved gløder af Vårens Tanker,
Hvor vild og lystelig deres Gang!

Foran mit Øre det bruser, sjunger
som Tonerne fra et Englekør.
Med tusind' sladrende, sode Tunger
det rober mig, hvad i Fremtid bor.
Ak! tør jeg tro det! jeg vil så gjerne.
Hvor Håbet flammer og kaster Skin!
Ud fra det tause, det dunkle Fjerne
en Stjerne stråler — og det er min!

Jeg lagde mig så sildig.

Jeg lagde mig så sildig
alt sent om en Kveld,
jeg vidste ingen Kvide til at have:
så kom der da Bud ifra Kjæresten min,
jeg måtte til hende vel fare.
Ingen har man elsket over hende.

Bådn — Låt.

Brumbraskön i Bumba,
Katten slær uppå Trumma,
o firö Mysa dei gå i Dans,
so heila Jore ho dundra.

Katta sat uppå Take,
tala te sine Dötta:
Kor sko me o Veten vera,
me frjösö på vore Föta.

Me sko rejsö te Danemark
o kjöpö Sko för ei heilö Mark,
trine, trine, trine, trine,
trine Pepär o Ködn.

Hjertets Melodier.

H. C. Andersen.

To brune Øine jeg nylig så,
i dem mit Hjem og min Verden lå,
der flammede Snillet og Barnets Fred;
jeg glemmer dem aldrig i Evighed!

Du fatter ej Bølgernes evige Gang,
ej Ånden som svulmer i Tonernes Klang,
ej Følelsen dybt i Blomstens Duft,
Sollysets Flamme mod Storm og Luft,
de Fugles Kviddren af Længsel og Lyst,
og tror dog, Du fatter en Digters Bryst?

Der svulmer det mør end i Bølgens Gang,
der findes jo Kilden til hver en Sang,
der vokser Blomsten med evig Duft,
der brænder det uden den kjølende Luft,
der kjæmpe Ånder i Længsel og Lyst,
de kjæmpe mod Døden dybt i hans Bryst!

Min Tankes Tanke ene Du er vorden,
Du er mit Hjertes første Kjærlighed,
jeg elsker Dig, som Ingen her paa Jorden,
jeg elsker Dig i Tid og Evighed!

Min Tanke er et mægtigt Fjeld,
der over Himlene går;
mit Hjerte er et Hav så dybt,
hvor Bølle mod Bølle slår.
Og Fjeldet løfter Dit Billed
hejt mod Himlens Blå.
Men selv Du lever i Hjertet,
hvor dybe Brændinger gå.
